SV

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROSYSTEMET

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 21 januari 2010

om en andra förlängning av de statliga kapitaltillskotten till solventa banker

(CON/2010/11)

Inledning och rättslig grund

Den 13 januari 2010 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Finansdepartementet om ett yttrande över ett förslag till förordning (nedan kallad *andra ändringsförordningen*) om ändring av förordning (2009:46) om kapitaltillskott till solventa banker m.fl. (nedan kallad *förordningen*).

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 2.1 sjätte strecksatsen i rådets beslut 98/415/EG av den 29 juni 1998 om nationella myndigheters samråd med Europeiska centralbanken rörande förslag till rättsregler[1], eftersom förslaget till förordning innehåller regler som gäller finansiella institut som har en påtaglig inverkan på de finansiella institutens och marknadernas stabilitet. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

1. Bakgrund

1.1 Den 16 februari 2009 mottog ECB en begäran från Finansdepartementet om ett yttrande över ett utkast till förordningen, som trädde i kraft den 17 februari 2009. Eftersom Finansdepartementets begäran om ett yttrande kom in sent hade ECB inte tillräckligt med tid för att avge ett yttrande om förordningen.

1.2 Förordningens mål är att ställa kapital till solventa bankers förfogande så att kreditgivningen till den reala ekonomin underlättas. Den svenska staten får bevilja kapitaltillskott till solventa banker

1) genom en marknadstransaktion där staten, på samma villkor som övriga investerare, står för högst 70 procent av emissionsbeloppet, eller

2) genom att inom ramen för en riktad emission förvärva mer än 70 procent av emissionsbeloppet enligt villkor som staten fastställer.

Hittills har endast en bank, Nordea Bank AB, deltagit i kapitaltillskottsprogrammet (under våren 2009), då staten deltog i Nordeas nyemission i enlighet med sin tidigare ägarandel.

1 EGT L 189, 3.7.1998, s. 42.

1.3 Den 30 juni 2009 mottog ECB en begäran från Finansdepartementet om ett yttrande över en första förlängning av förordningen (nedan kallad *första ändringsförordningen*) där förordningens giltighetstid förlängdes med sex månader från den 17 augusti 2009 till den 17 februari 2010. Den 14 juli 2009 antog ECB sitt yttrande CON/2009/58 om den första ändringsförordningen.

2. Syftet med den andra ändringsförordningen

Syftet med den nu aktuella andra ändringsförordningen är att förlänga förordningens giltighetstid med ytterligare sex månader, från den 18 februari 2010 till den 17 augusti 2010.

3. Allmänna kommentarer

3.1 I sitt yttrande CON/2009/58 lämnade ECB synpunkter på förordningen och den första ändringsförordningen. I tillämplig utsträckning gäller kommentarerna i yttrandet CON/2009/58 även för den andra ändringsförordningen.

3.2 ECB vill även i det aktuella fallet påpeka att alla initiativ som behöriga myndigheter i medlemsstaterna vidtar för att återupprätta förtroendet på finansmarknaderna bör samordnas och ha som mål att genomföra de gemensamma riktlinjerna i nära samarbete med andra medlemsstater och EU:s institutioner, eftersom större skillnader mellan ländernas nationella genomförandeåtgärder skulle kunna leda till obalanser på de globala bankmarknaderna. ECB anser det viktigt att giltighetstiden på de nationella stödåtgärderna som vidtas i Unionen samordnas så att konkurrens på lika villkor kan säkerställas[2]. ECB understryker också att nationella stödåtgärder bör vara tidsbegränsade[3].

3.3 Finansdepartementet har informerat ECB om att den andra ändringsförordningen förväntas antas senast den 21 januari 2010. Mot denna bakgrund tycks Finansdepartementet åberopa det undantag från huvudregeln som återfinns i artikel 3.2 i rådets beslut 98/415/EG enligt vilket, i fall av yttersta brådska, tidsfristen för ECB:s avgivande av sitt yttrande får vara kortare än en månad. ECB vill påminna Finansdepartementet om att det av artikel 4 andra meningen i beslut 98/415/EG framgår att ECB ska höras ”i ett lämpligt skede” av lagstiftningsprocessen. Detta bör tolkas som att ett samråd bör ske i ett skede av lagstiftningsprocessen som ger ECB tillräckligt med tid att dels granska förslaget till rättsregler och dels anta sitt yttrande på alla nödvändiga språk, samtidigt som den berörda nationella myndigheten har tillräckligt med tid för att beakta ECB:s yttrande innan rättsreglerna antas.

---

2 Se ECB:s yttranden CON/2009/24 punkt 3.1, CON/2009/54 punkt 2.5.2 och CON/2009/73 punkt 3.2. Dessa yttranden finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

3 Se ECB:s yttranden CON/2009/24 punkt 2.2, CON/2009/62 punkt 3.3 samt CON/2009/73punkt 3.2 och CON/2009/92 punkt 3.6.

Detta yttrande kommer att offentliggöras på ECB:s webbplats.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 21 januari 2010.

[Namnteckning]

Jean-Claude TRICHET

ECB:s ordförande